

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
STALNA SLUŽBA U KORČULI

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E O S M E T A N J U P O S J E D A

I

R J E Š E N J E O P R I V R E M E N O J M J E R I

Općinski sud u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, po sucu tog suda Mariji Gugić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja: VIGANJ COMMERCE d.o.o., Orebić, Dubravica 15, OIB: 63349894640, koje kao punomoćnica zastupa Marieta Ortolio, a nju po punomoći zastupa Dražen Vuković, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Vuković & Lalić d.o.o. Split, Hrvatske mornarice 1D, protiv tuženika 1. Ante Ortolio, Orebić, Viganj, Viganj 184, OIB: 25071926169 2. ORTOLIO TRANSPORTI d.o.o., Orebić, Viganj, OIB: 22100881281 koje tuženike zastupa punomoćnik Hrvoje Čipčić-Bragadin, odvjetnik u Zagrebu, Masarykova 15, radi smetanja posjeda, nakon glavne rasprave zaključene 16. rujna 2026. u prisutnosti parničnih stranaka, Saše Lalića, zamjenika punomoćnika tužitelja, i punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu odluke, 13. listopada 2026.

r i j e š i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Utvrđuje se da su tuženici ANTE ORTOLIO, OIB: 25071926169, te ORTOLIO TRANSPORTI d.o.o., OIB: 22100881281 smetali tužitelja VIGANJ COMMERCE d.o.o., OIB: 63349894640 u njegovom posljednjem mirnom i nesmetanom posjedu prava služnosti puta, prolaza i kolnika koji je izgrađen preko dijela nekretnina oznake k.č.br. 3458, površine 1241 m², upisane u zk.ul. 134, ZK tijelo 2, k.o. Stanković, k.č.br. 1205, upisane u zk.ul. 150, ZK tijelo 10, k.o. Stanković, k.č.br. 1170/9, površine 40 m², upisane u zk.ul. 1101, k.o. Stanković, k.č.br. 1206, upisane u zk.ul. 150, ZK tijelo 10, k.o. Stanković, k.č.br. 1170/1, površine 1939m², upisane u zk.ul. 1101, k.o. Stanković, k.č.br. 1224, površine 205 m², upisane u zk.ul. 1032, k.o. Stanković, k.č.br. 1168, površine 907m², upisane u zk.ul. 672, k.o. Stanković, k.č.br. 1169, površine 1388 m²,

upisane u zk.ul. 672, k.o. Stanković, k.č.br.1170/2, površine 1647m², upisane u zk.ul. 672 k.o. Stanković koji predstavlja pristupni put nekretninama koje su u njegovom vlasništvu i na koji se nalazi Kamp Nevio, auto kamp, djelatnost kojeg obavlja tužitelj VIGANJ COMMERCE d.o.o., OIB: 63349894640 i to na način da su dana 19.02.2026. godine na predmetnom pristupnom putu, i to na k.č. br. 1224, površine 205 m², upisane u zk.ul. 1032 k.o. Stanković postavili kamionsku prikolicu sa natpisom „Ortolio transporti“, a dana 16.03.2026. godine postavili kamionsku prikolicu sa natpisom „Plodine“ čime su na taj način zatvorili dio pristupnog puta nekretninama na koji se nalazi dio Kampa Nevio tako da je pristup tom kampu otežan.

II. Nalaže se tuženicama ANTE ORTOLIO, OIB: 25071926169, te ORTOLIO TRANSPORTI d.o.o., OIB: 22100881281 uspostaviti ranije posjedovno stanje kakvo je bilo prije samog smetanja i to na način da uklone kamionsku prikolicu sa natpisom „Plodine“, koja se nalazi na k.č.br. 1224, površine 205 m², upisane u zk.ul. 1032 KO Stanković kao i bilo kakvu drugu prepreku sa predmetnog puta i na taj način omogućiti pristup nekretninama u vlasništvu tužitelja društva VIGANJ COMMERCE d.o.o., OIB: 63349894640 i na kojima se nalazi Kamp Nevio djelatnost auto kampa kojeg obavlja tužitelj VIGANJ COMMERCE d.o.o., OIB: 63349894640 u cijelosti, a sve roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe.

III. Zabranjuje se tuženicama ANTE ORTOLIO, OIB: 25071926169, te ORTOLIO TRANSPORTI d.o.o., OIB: 22100881281, ubuduće takvo ili bilo kakvo slično smetanje tužitelja VIGANJ COMMERCE d.o.o., OIB: 63349894640. IV. Nalaže se solidarno tuženicama ANTE ORTOLIO, OIB: 25071926169, te ORTOLIO TRANSPORTI d.o.o., OIB: 22100881281 nadoknaditi tužitelju VIGANJ COMMERCE d.o.o., OIB: 63349894640, u roku od 15 sav parnični trošak, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, koje na navedeni iznos teku od dana donošenja prvostupanjske presude i teku dalje, sve do konačne isplate i to prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.“

II. Odbija se i prijedlog tužitelja za izdavanje privremene mjere koja glasi:

"I. Radi osiguranja nenovčane tražbine koju tužitelj/predlagatelj osiguranja VIGANJ COMMERCE d.o.o., OIB: 63349894640 ima s osnova smetanja posjeda prava služnosti puta, prolaza i kolnika na pristupnom putu nekretninama koje su u njegovom vlasništvu i na kojem se nalazi Kamp Nevio koje tražbine ima prema tuženiku pod 1./protivniku osiguranja pod 1. ANTE ORTOLIO, Orebić, Viganj 184, OIB: 25071926169 i tuženiku pod 2./protivniku osiguranja pod 2. ORTOLIO TRANSPORTI d.o.o., Orebić, Viganj, OIB: 22100881281

određuje se privremena mjera

te se nalaže tuženicama/protivnicima osiguranja ANTE ORTOLIO, OIB: 25071926169 i ORTOLIO TRANSPORTI d.o.o., OIB: 22100881281 da u roku od 24 sata od dostave ovog rješenja sa pristupnog puta nekretninama na kojima se nalazi Kamp Nevio, uklone kamion i kamionsku prikolicu.

II. Zabranjuje se tuženicama/protivnicima osiguranja ANTE ORTOLIO, Orebić, Viganj, Viganj 184, OIB: 25071926169, te ORTOLIO TRANSPORTI d.o.o., Orebić, Viganj,

OIB: 22100881281 daljnje postavljanje bilo kakvih prepreka na pristupnom putu i bilo koje drugo ometanje tužitelja/predlagatelja osiguranja VIGANJ COMMERCE d.o.o., OIB: 63349894640 u obavljanju djelatnosti Kampa Nevio.

III. Ako tuženici/protivnici osiguranja ne ispune obveze navedene u točkama I. i II. ovog Rješenja, Sud tuženiku pod 1/protivniku osiguranja pod 1. ANTE ORTOLIO, OIB: 25071926169 zapriječuje novčanu kaznu u iznosu od 3.980,00 Eura, a tuženiku/protivniku osiguranja pod 2. ORTOLIO TRANSPORTI d.o.o. Orebić, Viganj, OIB: 22100881281, novčanu kaznu u visini iznosa od 13.270,00 Eura.

IV. Ovlašćuje se tužitelj/predlagatelj osiguranja VIGANJ COMMERCE d.o.o., OIB: 63349894640 putem treće osobe, na trošak tuženika/protivnika osiguranja izvršiti radnju naloženu tuženicima/protivnicima osiguranja ANTI ORTOLIO, Orebić, Viganj, Viganj 184, OIB: 25071926169 i ORTOLIO TRANSPORTI d.o.o., Orebić, Viganj, OIB: 22100881281, ukoliko oni ne postupe po nalogu Suda iz točke I ovog rješenja. U cilju osiguranja provođenja ove točke rješenja po potrebi će se odrediti prisustvo dovoljnog broja pripadnika MUP-a, a podredno će se naložiti tuženiku/predlagatelju osiguranja prisustvo zaštitara ovlaštene zaštitarske tvrtke, a o trošku tuženika/protivnika osiguranja.

V. Ova privremena mjera ostaje na snazi do proteka roka od 15 dana od nastupanja pravomoćnosti odluke u ovom postupku.

VI. Nalaže se tuženicima/protivnicima osiguranja ANTI ORTOLIO, Orebić, Viganj, Viganj 184, OIB: 25071926169, te ORTOLIO TRANSPORTI d.o.o., Orebić, Viganj, OIB: 22100881281, solidarno u roku od 8 (osam) dana, naknaditi predlagatelju osiguranja trošak ove privremene mjere zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, koje na navedeni iznos teku od dana donošenja Rješenja o osiguranju i teku dalje, sve do konačne isplate i to prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena."

III. Nalaže se tužitelju da tuženicima na jednake dijelove naknadi parnični trošak u iznosu od 750,00 eur (sedamsto pedeset eura), u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. U tužbi koja je u ovom sudu zaprimljena 18. ožujka 2026. navodi se da je tužitelj vlasnik i posjednik nekretnina upisanih u zk. ul. br. 672, 272, 770, 771, 985, 566, 840, 619, 532, 660 k.o. Stanković. Tužitelj da na ovim, kao i na drugim nekretninama koje drži u posjedu temeljem Ugovora o zakupu obavlja djelatnost auto kampa i to Kampa Nevio. Tužitelj kao i svi njegovi gosti da već više od dvadeset godina tim nekretninama pristupaju preko uređenog betonskog puta koji je izgrađen preko kčbr. 3458, 1205, 1170/9, 1206, 1170/1, 1224, 1168, 1169, 1170/2, KO Stanković, koji predstavlja pristupni put za navedeni kamp. Nesporno je, smatra tužitelj, da je riječ o putu budući se isti već desetljećima koristi kao pristupni put tom Kampu. Dana 19.

veljače 2026. da su tuženici na predmetnom pristupnom putu, i to na kčbr. 1224 k.o. Stanković postavili kamionsku prikolicu sa natpisom „Ortolio transporti“, koja je tom mjestu stajala sve do 16. ožujka 2026. kada su tuženici uklonili kamionsku prikolicu s natpisom „Ortolio transporti“, te postavili drugu kamionsku prikolicu sa natpisom „Plodine“. Na opisani način da su tuženici zatvorili dio pristupnog puta za Kamp Nevio tako da je pristup tom kampu otežan jer sada kampu mogu pristupiti samo manja osobna vozila, dok je potpuno onemogućen pristup većim vozilima pa tako i kamperima, opskrbnim vozilima i vozilima interventnih službi (hitna pomoć, vatrogasci, policija i sl.). Ovakvim postupanjem i smetanjem, tuženici onemogućavaju tužitelju i gostima kampa pristup Kampu Nevio i obavljanje gospodarske djelatnosti, čime mu uzrokuju nenadoknadivu štetu. Ovim su tuženici smetali tužitelja u njegovom mirnom posjedu svojih nekretnina i prava nesmetanog prolaza do istih. U konkretnom slučaju da bi onda imalo biti nesporno kako je tužitelj u posjedu prava puta i prolaza odnosno stvarne služnosti puta koji je izgrađen preko kčbr. 3458, 1205, 1170/9, 1206, 1170/1, 1224, 1168, 1169, 1170/2, k.o. Stanković, koji predstavlja pristupni put za navedeni kamp. Radnjama koje su naprijed opisane da su tuženici samovoljno, protupravno i bez ikakvog pravnog temelja izvršili smetanje mirnog posjeda tužitelja.

2. Dana 27. ožujka 2026. zaprimljen je podnesak tužitelja-prijedlog za osiguranje određivanjem privremene mjere. U navedenom podnesku navodi se kako su tuženici predmetni pristupni put djelomično blokirali postavljanjem kamionske prikolice čime su otežali ili potpuno onemogućili pristup kampu. Prikolica da se i dalje nalazi na istom mjestu te sprječava uredno korištenje pristupnog puta, stvarajući ozbiljan sigurnosni rizik za goste i zaposlenike, kao i neposrednu prijetnju nenadoknadle štete u nadolazećoj turističkoj sezoni. U podnesku se posebno naglašava da postupanje tuženika nema nikakvo razumno niti gospodarsko opravdanje, već je poduzeto isključivo radi onemogućavanja pristupa Kampu Nevio i onemogućavanja rada tužitelja, čime poprima obilježja očitog šikaniranja i zlouporabe prava. Zbog hitnosti i rizika od nastanka štete i ugroze za živote ljudi, predlaže se donošenje privremene mjere. U predmetnom postupku da je tužitelj pokrenuo tužbu radi smetanja posjeda prava služnosti puta, prolaza i kolnika koji je izgrađen preko kčbr. 3458, 1205, 1170/9, 1206., 1170/1, 1224, 1168, 1169, 1170/2 k.o. Stanković. Riječ je o uređenom, betoniranom pristupnom putu koji više od dvadeset godina služi za redovan pristup Kampu Nevio i ostalim nekretninama tužitelja. Radi se o putu kojim preko dvadeset godina sve osobe (zaposlenici, gosti, vlasnici susjednih nekretnina, hitne službe, dostavna vozila, predstavnici javnih tijela...) pristupaju u Kamp Nevio i nekretnine u vlasništvu tužitelja. Pri tome tužitelj smatra da se radi o notornoj i općepoznatoj činjenici. Tuženici da su smetanje počinili tako da je 1. tuženik, upravljajući teretnim vozilom SCANIA ZG 4450–JM, u vlasništvu 2. tuženika, na početak pristupnog puta odložio kamionsku prikolicu s natpisom „Plodine“. Radnja je zabilježena video nadzorom tužitelja. Opisanim postupanjem tuženici su zatvorili dio pristupnog puta za Kamp Nevio, tako da je pristup tom kampu otežan jer sada kampu mogu pristupiti samo manja osobna vozila, a potpuno je onemogućen prolaz većim kamperima (ključnim za poslovanje kampa), opskrbnim vozilima, ali i vozilima hitnih i interventnih službi (hitna pomoć, vatrogasci), čime se izravno ugrožava sigurnost gostiju i imovine tužitelja. Stoga, nesporno je da je u konkretnom slučaju tužitelj dokazao postojanje nenovčane tražbine prestanka ometanja prava posjeda služnosti puta, prolaza i kolnika kao i nesmetanog pristupa svojim nekretninama i Kampu Nevio. Pored navedenog, tužitelj osim ove tražbine ima prema tuženicima zbog opisanog postupanja i nenovčane tražbine – na uklanjanje izvora opasnosti (1047. ZOO-a) i

mirno uživanje svog prava vlasništva (čl. 167.ZV-a). Vjerojatnost da je mjera potrebna kako bi se spriječio nastanak nenadoknadive štete koja prijeti tuženici svojim postupanjem uzrokuju opasnost od nastanka nenadoknadive štete jer otežavaju te su onemogućili pristup Kampu Nevio čime su onemogućili gospodarsko poslovanje tužitelja su ugrozili sigurnost ljudi i imovine. Naime, da je predmetni put ključan za redovno obavljanje djelatnosti kampa tužitelja jer je to jedini put kojim se može doći u kamp. Osobito je važno naglasiti da je do opisanog namjernog ometanja došlo neposredno prije početka turističke sezone, odnosno u samom početku sezone i to u trenutku kada tužitelj već ima ugovoren značajan broj rezervacija. Konkretno da je svoj boravak u Kampu Nevio u 2026. rezerviralo čak: - 1573 osoba za boravak u mobilnim kućicama, 2468 osoba za boravak na kamp parcelama. Ukoliko se blokada nastavi da tužitelj većini ovih gostiju morati otkazati rezervaciju ili će isti sami odustati kada vide da im je onemogućen/otežan pristup, a što će imati katastrofalne posljedice. Blokada puta onemogućuje ulazak većim vozilima, što izravno dovodi do otkazivanja boravka, gubitka prihoda i narušavanja reputacije kampa odnosno ako blokada potraje logično dovest će i do trajnog prestanka rada Kampa Nevio. U društvu VIGANJ COMMERCE d.o.o. odnosno Kampu Nevio zaposleno je dvadeset devet radnika, te bi svi oni u tom slučaju ostali bez posla. Prestankom rada Kampa Nevio, društvo VIGANJ COMMERCE d.o.o. bi ostalo bez bilo kakvih daljnjih prihoda. Dakle, ukoliko se ne usvoji ova privremena mjera da će tužitelj bespovratno ostati bez ikakvih prihoda, a u koji se prema navedenim poslovnim rezultatima prošlih godina procjenjuju na minimalno 2.000.000,00 Eura godišnje. Prestankom rada tužitelja bi osim gubitka svih prihoda propala i njegova višemilijunska ulaganja u nekretnine na kojoj se kamp nalazi (u Bilanci je vidljiva dugotrajna imovina u iznosu od 3.219.148,05 Eura!). Dakle, tužitelju prijeti šteta u vidu gubitka svih radnika, gubitka reputacije kod klijenata, kompletnog gubitka prihoda, te faktično prestanka rada i propadanja imovine i ulaganja, a što sve predstavlja nenadoknadivu štetu. Sve i da tužitelj ima pravo tražiti od tuženika naknadu nastale štete, ista bi se teško nadoknadila s obzirom na visinu nastale štete (više milijuna eura) i imovinu tuženika. Naime, tužitelj ističe kako 2. tuženik posluje s višestruko manjim prihodima te ostvaruje dobit od približno do 20.000 EUR godišnje, dok je 1. tuženik direktor tog društva i o njemu egzistencijalno ovisi. Slijedom navedenog, njihova financijska sposobnost ne omogućuje naknadu štete razmjera koji prijeti tužitelju. Pored iznesenog da postupanje tuženika ne uzrokuje samo financijsku štetu, već prijeti i mogućnost nastanka nenadoknadive štete u vidu ugroze života gostiju i zaposlenika Kampa Nevio kao i imovine. Prije svega da je predmetna prikolica parkirana odmah do ceste Orebić – Ston tako da otežava ulazak izlazak na raskrižje, kao što stvara i povećani rizik za sigurnost svih pješaka i gostiju Kampa Nevio koji se svakodnevno kreću tom cestom jer blokira preglednost i pješacima i vozačima koje prometuju cestom Orebić-Ston. Stoga postoji opasnost od prometne nesreće. Nadalje, blokiran pristupni put sprječava ulazak hitne pomoći, vatrogasaca i interventnih službi što predstavlja izravnu opasnost za život i zdravlje gostiju. Dodatnu realnost takvog rizika potvrđuju požari velikih razmjera koji su ranije zahvaćali ovaj dio Pelješca, a koji je ugrozio i Kamp Nevio u kojem se vodila velika borba vatrogasaca i požara. Da tada vatrogasna vozila nisu mogla pristupiti u kamp, nastupile bi tragične posljedice. U situaciji kada u kampu boravi više stotina osoba (kapacitet kampa je više od 800 osoba), jasno je da onemogućavanje pristupa vozilima interventnih službi (hitne pomoći, vatrogasaca..) predstavlja opasnost od nastanka nenadoknadive štete. U slučaju požara ili hitne medicinske intervencije, kašnjenje od svega nekoliko minuta može rezultirati gubitkom života ili nastankom katastrofalne štete. Dapače, u sudskoj praksi je već presuđeno da je nemogućnosti pristupa hitnim

službama opravdan razlog za donošenje privremene mjere. Stoga je jasno da i iz razloga nemogućnosti pristupa Kampu Nevio od strane vozila interventnih službi postoji mogućnost ugroze za zdravlje i sigurnosti ljudi i imovine i nastanka nenadoknadle štete. 3. Slijedom svega navedenog, jasno je da su u konkretnom slučaju ispunjena oba kumulativna uvjeta nužna za određivanjem privremene mjere. Stoga, tužitelj/predlagatelj osiguranja predlaže da Sud radi osiguranja njegove nenovčane tražbine –a temeljem čl. 346. st. 2. i čl. 347. st. 1. točka 6. Ovršnog zakona, predlaže da donese rješenje kao u izreci.

3. Istog dana zaprimljen je podnesak kojim je tužitelj uredio prijedloga za određivanje privremene mjere kao u izreci. Ujedno se u tako zaprimljenom podnesku navodi kako se u međuvremenu, tj od dana podnošenja tužbe, situacija promijenila odnosno eskalirala na način da su tuženici potpuno blokirali ulaz u Kamp Nevio. Naime, dok je prethodna prepreka (prikolica „Plodine“) bila postavljena tako da otežava prolaz, dana 26. ožujka 2026. godine Tuženici su na put postavili novu prikolicu natpisa „Timber – export“, i to na način da ista u potpunosti sprječava prolaz tim putem pa je isti blokiran. Ovim činom tuženici su onemogućili prolaz svim vozilima tim putem. Opisano postupanje tuženika predstavlja školski primjer doložnog ponašanja i čiste zlouporabe prava. Tuženici nemaju nikakav opravdani interes ili opravdanje za postavljanjem prepreka na pristupni put. Njihova je isključiva i jedina namjera nanošenje štete tužitelju kroz paralizu rada Kampa Nevio. Stoga tužitelj smatra postupanje tuženika protupravno i mala fide odnosno protivno načelu savjestnosti i poštenja. Opisanim postupanjem tuženika, dakle, potpuno je blokirano korištenje pristupnog puta prema Kampu Nevio, u kojem trenutačno boravi više od četrdeset gostiju. Takvim postupanjem stvorena je neposredna i ozbiljna opasnost za život i zdravlje ljudi te za imovinu tužitelja. Osobito je nedopustivo što je time onemogućen ili bitno otežan prolaz vozilima hitne pomoći, vatrogasaca i drugih interventnih službi. U okolnostima požara, nesreće ili hitnog zdravstvenog stanja, svako zakašnjenje intervencije može proizvesti nenadoknadle posljedice.

4. U odgovoru na tužbu zaprimljenom 10. travnja 2026. tuženici priznaju činjenicu da je tužitelj upisan kao vlasnik nekretnina ali samo onih upisanih u z.k.ul. 272 k.o. Stanković te kao suvlasnik u nekretnina upisanih u z.k.ul. 566 k.o. Stanković ali samo u 1/112 dijela dok se sve ostale nekretnine koje se nalaze u ostalim z.k. ulošcima opisanim u tužbi nalaze u vlasništvu IMEX BANKE d.d., OIB: 99326633206, TOLSTOJEVA 6, 21000 SPLIT, a ne u vlasništvu tužitelja. U odnosu na nekretnine koje su upisane u z.k.ul. 566 k.o. Stanković, ističe se da je zajednički vlasnik istih u 211/272 dijela koje u ZK glase na pok. Nevia Ortolia, polubrata tuženika ad. 1 Anta Ortolia, upravo tuženik ad. 1 Ante Ortolio kao njegov zakonski nasljednik. Naime, da je kod ovog suda pod Poslovnim brojem O-453/2016 u tijeku ostavinski postupak u kojem se utvrđuje i raspravlja ostavina iza pok. Jadrana Ortolia, oca tuženika ad. 1 Anta Ortolia, umrlog 18. srpnja 2015. i pok. Nevia Ortolia, polubrata tuženika ad. 1 Anta Ortolia, umrlog 19. srpnja 2015. u kojem postupku tuženik ad. 1 Ante Ortolio kao zakonski nasljednik drugog nasljednog reda iza pok. Nevia Ortolia temeljem čl. 12. st. 1. ZN-a, postao zajednički vlasnik i suposjednik na njegovoj ostavini, sukladno čl. 3. st. 1., čl. 4. st. 1. i 4., čl. 5. st. 2. i 3. i čl. 129. st. 1. i 2. ZN-a u koju ostavinu spada i suvlasnički dio pok. Nevia Ortolia od 211/272 dijela nekretnina upisanih u z.k.ul. 566 k.o. Stanković. Tuženici također priznaju činjenicu da se na tim nekretninama nalazi kamp NEVIO međutim osporavaju činjenicu da bi se svim nekretninama u sklopu kampa NEVIO tužitelj koristio temeljem zaključenih ugovora o zakupu jer takve

ugovore nema zaključene sa svim vlasnicima i suvlasnicima i za sve nekretnine na kojima se taj kamp nalazi.

Tuženici priznaju činjenicu postojanja prilaznog puta međutim opreza radi osporavaju njegovu identifikaciju prema ZK stanju jer to ne proizlazi iz isprava koje su dostavljene uz tužbu. Podredno se ističe da se čestica označena kao k.č.br. 3458 iz z.k.ul. 134 k.o. Stanković ne nalazi u vlasništvu i posjedu tužitelja već se nalazi u vlasništvu i posjedu Republike Hrvatske a kako to i proizlazi iz ZK izvatka i Posjedovnog lista koji se dostavljaju te predstavlja javno vodno dobro pod upravljanjem Hrvatskih voda d.o.o. Tuženici osporavaju tužitelju da bi on bio isključivi posjednik nekretnina koje se nalaze u sklopu kampa NEVIO jer je suposjednik istih upravo I-tuženik koji je u suposjed tih nekretnina uveden dana 16.02.2026. g., vanjskim uredovanjem u prisutnosti sudskog ovršitelja u izvršenju pravomoćnog Rješenja o ovrsi Općinskog suda u Dubrovniku, Stalne službe u Korčuli, poslovni broj Ovr-101/25 od 26.05.2025. g. te se od tog dana I-tuženik nalazi u zakonitom suposjedu predmetnih nekretnina. Tuženici priznaju činjenicu da su se na dijelu k.č.br. 1224 iz z.k.ul. 1032 k.o. Stanković nalazile kamionske prikolice, a iste su se tamo nalazile od trenutka uvođenja I-tuženika u suposjed nekretnina dana 16.veljače 2026. vanjskim uredovanjem u izvršenju pravomoćnog Rješenja o ovrsi ovog suda, poslovni broj Ovr-101/25 od 26. svibnja 2025. Naime, da je navedenim rješenjem o ovrsi tuženik ad. 1 Ante Ortolio između ostalih čestica uveden i u suposjed predmetne k.č.br. 1224 iz z.k.ul. 1032 k.o. Stanković. Tuženici osporavaju činjenicu da bi postavljene prikolice priječile pristup kampu jer je prema podacima sa karte DGU vidljivo da se predmetni pristupni put sa javne prometnice Orebić – Ston na sjevernom dijelu pruža većom širinom preko k.č.br. 1168 i 1169 obje k.o. iz z.k.ul. 672k.o. Stanković koje se nalaze u vlasništvu IMEX BANKE d.d. tako da širina pristupnog puta u tom dijelu preko tih čestica izvan k.č.br. 1224 iznosi više od 7 m. Kada se uzme u obzir da je prosječna širina vozne trake takvog tipa prometnica 3,00 m onda je jasno da pristupni put u preostalom dijelu izvan dijela preko k.č.br. 1224 ima dovoljnu širinu da njime mogu prolaziti vozila svih vrsta pa tako i ona najveća kao što su kamioni sa prikolicama. Da je pristup svih vozila moguć dokazuje i činjenica da se sada u kampu nalaze brojna vozila - kamperi i kamp prikolice koji su u kamp došli upravo tim putem. Kako je dakle evidentno da tužitelj i njegovi gosti imaju i dalje normalan pristup kampu to je evidentno da čina smetanja posjeda nema.

5. U podnesku zaprimljenom 30. travnja 2026. tuženici pored očitovanja na prijedlog za izdavanje privremene mjere, ističu kako osporavaju tužitelju da bi on bio isključivi posjednik nekretnina koje se nalaze u sklopu kampa NEVIO jer je suposjednik istih upravo tuženik ad. 1 Ante Ortolio koji je u suposjed tih nekretnina uveden dana 16. veljače 2026. vanjskim uredovanjem u prisutnosti sudskog ovršitelja u izvršenju pravomoćnog Rješenja o ovrsi Općinskog suda u Dubrovniku, Stalne službe u Korčuli, poslovni broj Ovr-101/25 od 26. svibnja 2025. Tuženici nadalje osporavaju činjenicu da bi postavljena prikolica priječila pristup kampu jer je prema podacima sa karte DGU vidljivo da se predmetni pristupni put sa javne prometnice Orebić – Ston na sjevernom dijelu pruža većom širinom preko k.č.br. 1168 i 1169 obje k.o. iz z.k.ul. 672 k.o. Stanković koje se nalaze u vlasništvu IMEX BANKE d.d. tako da širina pristupnog puta u tom dijelu preko tih čestica izvan k.č.br. 1224 iznosi više od 7 m. Kada se uzme u obzir da je prosječna širina vozne trake takvog tipa prometnica 3,00 m onda je jasno da pristupni put u preostalom dijelu izvan dijela preko k.č.br. 1224 ima dovoljnu širinu da njime mogu prolaziti vozila svih vrsta pa tako i ona najveća kao što su kamioni sa prikolicama. Da je pristup svih vozila moguć dokazuje i

činjenica da se sada u kampu nalaze brojna vozila - kamperi i kamp prikolice koji su u kamp došli upravo tim putem. Kako je dakle evidentno da tužitelj i njegovi gosti imaju i dalje normalan pristup kampu to je evidentno da ne postoje razlozi za donošenje predložene privremene mjere. Tuženik smatra da je u suposjed uveden sudskom odlukom pa da se stoga sukladno čl. 20. st. 4. ZV-a u ovom slučaju niti ne može raditi o nekakvom samovlasnom smetanju posjeda jer je čin oduzimanja ili smetanja posjeda dopušten odlukom suda donesenom na temelju zakona koji to dopušta. Od provođenja sudske ovrhe da tužitelj više nije isključivi samostalni posjednik nekretnina koje su bile predmetom ovrhe, među koje se ubraja i k.č.br. 1244 k.o. Stanković nego eventualno samo njihov suposjednik to je on sukladno čl. 24. st. 1. ZV-a ovlašten štiti suposjed putem suda od drugih suposjednika jedino ako su ga potpuno isključili od dotadašnjega suposjeda ili su mu bitno ograničili dotadašnji način izvršavanja faktične vlasti a što ovdje definitivno nije slučaj jer kamp kojim upravlja tužitelj uredno radi i prima goste koji u isti i dalje dolaze kamperima i kamp kućicama. Podredno se ukazuje i na odredbu st. 2. istog članka koja propisuje da suposjednik nije ovlašten staviti zahtjev za zaštitu svoga suposjeda od smetanja koje je počinio njegov suposjednik ako bi za odlučivanje o tom zahtjevu bilo nužno raspravljati o njihovu pravnom odnosu. Tuženici osporavaju tužitelju njegovo pravo puta i prolaza kao stvarne služnosti puta koji je izgrađen preko čest. zem. , 1168, 1169, 1170/1, 1170/2, 1170/9, 1205, 1206, 1224 i 3458 sve k.o. Stanković i to iz prvenstveno iz razloga jer se k.č.br. 3458 nalazi u vlasništvu i posjedu Republike Hrvatske te kao takva predstavlja javno vodno dobro pod upravljanjem Hrvatskih voda d.o.o. na kojem kao općem dobru sukladno čl. 3. st. 2. ZV-a nije moguće stjecanje stvarnih služnosti. U odnosu na ostale čestice koje tužitelj navodi u tužbi ali i pod točkom 3. tužiteljevog podneska, većina njih se nalazi u vlasništvu IMEX BANKE d.d. kojoj je vlasništvo istih tužitelj prenio Sporazumom o osiguranju tražbine zasnivanjem fiducije pa kako su se prije toga iste nalazile u vlasništvu tužitelja, on ne može na svojim česticama u svoju korist zasnovati služnost puta jer su i poslužna i povlasna nekretnina iste nekretnine. Tuženici podredno ističu i prigovor nedostatka aktivne legitimacije, promašene pasivne legitimacije kao i prekluzije prava na pružanje posjedovne zaštite zbog prekoračenja subjektivnog roka za podnošenje tužbe u ovom predmetu, a time i za postavljanje zahtjeva za donošenjem predložene privremene mjere kojom se vjerojatno štiti nenovčana tužiteljeva tražbina iz tužbe. U odnosu na navode iz tužiteljevog podneska od 27. ožujka 2026. kojim ispravlja i uređuje svoj prijedlog za donošenje privremene mjere, tuženici ističu da se istom također u cijelosti protive djelomično iz istih razloga kao i u odnosu na raniji tužiteljev prijedlog iz podneska od 26. ožujka 2026., a djelomično zbog netočno iznesenog činjeničnog stanja. Naime, tužitelj u svom podnesku navodi da bi nova prikolica u cijelosti blokirala pristupni put kampu a što nije točno jer je pristup kampu omogućen na isti način i u istom opsegu kao što je to bilo i ranijom prikolicom jer se obje nalaze na istom mjestu i istih su dimenzija tako da nije jasno kako bi ista sada u potpunosti priječila pristup kampu dakle svim vozilima, a ranija je samo djelomično onemogućavala pristup većim vozilima.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje da ga je tuženik postavljanjem kamiona i kamionske prikolice na kčbr. 1224 k.o. Stanković koja se nalazi uz javnu cestu Orebić – Ston smetao u posljednjem mirnom posjedu prava služnosti puta - prolaza i provoza preko nekretnina označenih u izreci do nekretnina koja u naravi predstavljaju kamp tužitelja-kamp NEVIO i to. Predmet postupka je i zahtjev tužitelja-predlagatelja osiguranja za određivanja privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine s, kako to tužitelj tvrdi, s osnova smetanja posjeda prava služnosti puta,

prolaza i kolnika na način da se tuženicama-protivnicama osiguranja naloži uklanjanje kamiona i kamionske prikolice te zabrani daljnje postavljanje bilo kakvih prepreka na označenom pristupnom putu.

7. Tijekom prethodnog postupka stranke su ustrajale u svojim navodima i iznesenim prigovorima.

8. Za odlučiti o osnovanosti tužbenog zahtjeva u postupku je prije svega valjalo utvrditi odlučne, a među strankama prijeporne činjenice i to da li je tužitelj do momenata poduzimanja radnji od strane tuženika koje su okarakterizirane kao smetanje posjeda posjednik prava služnosti prolaza preko nekretnina koje u naravi predstavljaju trasu puta, koridor koji vodi do nekretnina na kojima tužitelj obavlja turističku djelatnost kampa. Sporno je, dakle, u ovom postupku prije svega pitanje pripada li tužitelju pravo na posjedovnu zaštitu sukladno odredbi čl. 21 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17, u daljnjem tekstu – ZV). Prema citiranoj zakonskoj odredbi svaki posjednik stvari i prava ima pravo na zaštitu od samovlasnog smetanja posjeda. Takvu zaštitu sukladno čl. 22 st. 2 istog Zakona sud pruža u posebnom, hitnom postupku prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda i poštenje posjednika. Drugo je, dakle, pitanje imaju li i po kojem pravnom osnovu tužitelj i tuženici pravo posjedovati prijepornu nekretninu, no takva pitanja stranke su ovlaštene riješiti u posebnoj petitornoj parnici.

9. Radi razjašnjenja spornih, a za ovaj postupak odlučnih okolnosti te pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja, sud je tijekom postupka proveo dokaz čitanjem isprava priloženih spisu, uvidom u priložene fotografije, saslušanjem svjedoka Iva Cibilića sina Matka, Mariete Ortolio kao zakonske zastupateljice tužitelja, tuženika ad. 1 Anta Ortolia i Olge Ortolio kao zakonske zastupateljice tuženika ad. 2 ORTOLIO TRANSPORTI d.o.o., uvidom u ovosudne spise Poslovni broj: P-543/2021, Ovr-101/2025 i P-244/2025.

10. Uzimajući u obzir provedene dokaze tijekom postupka, kao i činjenice utvrđene istima, sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan.

11. U postupku je kao nedvojbeno utvrđeno sljedeće činjenično stanje:

-da je, kako to proizlazi iz spisa Poslovni broj: P-543/2021 ovdje tuženik ad. 1 Ante Ortolio svojevremeno podnio tužbu radi predaje u suposjed i isplate protiv tamo tuženika ad. 1 Duške Ortolio (pomajke tuženika ad.1 Anta Ortolia) i ad. 2 Mariete Ortolio (polusestre tuženika ad. 1 Anta Ortolia) predmetom koje tužbe je, među ostalima, bila i kčbr. 1224 k.o. Stanković, dok ostale nekretnine za koje se u tužbi navodi da predstavljaju put do kampa nisu bile predmetom tog parničnog postupka.

-da je tuženik ad. 1 Ante Ortolio sin iz prvog braka danas pok. Jadrana Ortolia, dok je u označenom parničnom postupku tuženica ad. 1 Duška Ortolio supruga iz drugog braka s pok. Jadranom Ortoliom u kojem braku je rođena kći Marieta Ortolio.

- da predmetne nekretnine u naravi zaista predstavljaju put koji se od magistralne ceste Orebić-Ston spušta u pravcu juga do zemljišta s istočne strane na kojem je kamp Nevio.

- da je neposrednom posjedu nekretnina na kojima se odvija djelatnost kampa zakupnik društvo, ovdje tuženik Viganj Commerce d.o.o., čiji su osnivači Duška Ortolio i pok. Jadran Ortolio, time da su bračni drugovi i njihov pok. sin Nevio Ortolio bili članovi uprave, a od srpnja 2015. član uprave je treća osoba.
- da su za života pok. Jadrana Ortolio, između Duške Ortolio kao zakupodavca i društva Viganj Commerce d.o.o., kao zakupnika sklopljeni ugovor o zakupu od 21. prosinca 2004. kojim su predmetne nekretnine dane u zakup na vrijeme od deset godina, ugovor o zakupu iz 2008. kojim su iste nekretnine dane u zakup na neodređeno vrijeme te ugovor o zakupu od 20. srpnja 2013., sklopljen na neodređeno vrijeme
- da su između istih stranaka i to 1. lipnja 2010. i 22. listopada 2012. zaključeni Aneksi Ugovora o zakupu.
- da su nakon smrti pok. Jadrana Ortolio, između Duške Ortolio kao zakupodavca i društva Viganj Commerce d.o.o., kao zakupnika, sklopljeni ugovor o zakupu od 9. prosinca 2015. i aneks tog ugovora od 10. prosinca 2015. kojim su nekretnine dane u zakup na vrijeme od 25 godina.
- da je u predmetu broj O-453/2016, u tijeku ostavinski postupak iza pok. Jadrana Ortolia i pok. Nevio Ortolia (oca i sina).
- da je na temelju utvrđenja kako su predmetne nekretnine u 1/2 dijela ostavinska imovina ostavitelja pok. Jadrana Ortolia (po osnovu sudske presude P-192/2016) temeljem bračne stečevine, a da su stranke iz označenog parničnog postupka u nasljedničkoj zajednici u kojoj pravo na nepodijeljeni suposjed pripada svim sunasljednicima temeljem čl. 141 ZN-a u vezi čl. 62 st. 1 ZV-a prema presudi i rješenju Županijskog suda u Karlovcu Poslovni broj GŽ-995/2024 od 15. siječnja 2025. postala pravomoćna djelomična presuda Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli Poslovni broj P-543/2021 od 13. rujna 2024. temeljem koje je tamo tuženici ad. 1 Duški Ortolio naložena predaja u suposjed među ostalima i kčbr. 1224 k.o: Stanković ovdje tuženiku ad., 1 Ante Ortolio, dok je prvostupanjska presuda preinačena u dijelu kojim je tuženici Duški Ortolio naložena predaja ključeva ili predaja na drugi adekvatni predmetnih nekretnina uz obrazloženje da se u neposrednom posjedu predmetnih nekretnina nalazi treća osoba (ovdje tužitelj), a ne tamo tuženica ad. 1 Duška Ortolio.
- da je ovdje tuženik ad. 1 Ante Ortolio u veljači 2022. podnio tužbu protiv ovdje tuženika radi predaje u suposjed, među ostalim nekretninama i kčbr. 1224 k.o. Stanković i isplate o čemu je u tijeku parnični postupak pod Poslovni broj P-244/2025 (P-79/2022) koji je okončan nepravomoćnom presudom od 20. ožujka 2026. kojom je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev ovdje tuženika ad. 1 Ante Ortolia uz obrazloženje da ovdje tužitelj ima valjani pravni osnov posjedovanja utuženih nekretnina i da ugovor o zakupu sačinjen nakon smrti pok. Jadrana Ortolia ne predstavlja ništetan pravni posao pozivom na odredbu čl. 322 st. 2 ZOO-a.
- da se spis P-244/2025 povodom žalbe nalazi na rješavanju u Županijskom sudu u Varaždinu.
- da je tuženik ad. 1 Ante Ortolio na temelju ovršne isprave – pravomoćne i ovršne djelomične presude Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, poslovni broj: P-543/2021 od 13. rujna 2024., a djelomično preinačene presudom Županijskog suda u Karlovcu, poslovni broj: GŽ-995/2024 od 15. siječnja 2025., podnio ovršni prijedlog o čemu se vodi postupak pod Poslovni broj Ovr-101/2025 u kojem je Rješenjem od 26. svibnja 2026. određena predložena ovrha
- da je označeno ovršno Rješenje potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Rijeci Poslovni broj: GŽ Ovr-303/2025 od 10. veljače 2026.
- da je u ovršnom postupku Ovr-101/2025 dana 16. veljače 2026. provedeno vanjsko uređivanje o čemu je od strane višeg sudskog ovršitelja sačinjen zapisnik.

- da je tog 16. veljače 2026. na lice mjesta u svojstvu treće osobe pristupio punomoćnik ovdje tužitelja.
- da je prilikom navedenog vanjskog uređivanja nekretnina katastarske oznake kčbr. 1224 k.o. Stanković (na kojoj je prema navodima tužbe i tužbenog zahtjeva, došlo do poduzimanja radnji od strane tuženika kvalificiranih kao smetanje posjeda - parkiranje kamionske prikolice) od strane mjernika vještaka identificirana kao zemljište koje je sada uređeno kao put sa gornje ceste Orebić-Ston i služi za prilaz nekretninama prema jugu, dok su kčbr.1225/1, kčbr. 1225/2, kčbr. 1222 i kčbr. 1221 k.o. Stanković identificirane kao zemljište koje se nalazi istočno od pristupnog puta kampu uz kolnu cestu Orebić-Ston u naravi livade.
- da je potom ovdje tuženik ad. 1 Ante Ortolio kao ovrhovoditelj uveden u suposjed, među ostalima, i u prethodnoj stavci označenih nekretnina.
- da iz spisu priloženog ispisa iz Geoportala proizlazi da je kčbr. 1224 k.o. Stanković položena okomito s južne strane magistralne ceste Orebić Ston, a iz navedenog prikaza bi zaista proizlazilo kako se preko označene nekretnine proteže trasa puta u pravcu juga, i to zapadnom stranom tako prikazane nekretnine, zatim zapadnim rubom kčbr. 1206, zapadnim rubom kčbr. 1205 kao i gledajući od magistralne ceste istočnim rubom kčbr. 1168 , istočnim rubom kčbr. 1169, istočnim rubom kčbr. 1170/2, istočnim rubom kčbr. 1170/9 koji pute se potom prema jugu nastavlja prvcem preko čitave širine kčbr. 3458
- da je, među ostalima, i označena kčbr. 1224 k.o. Stanković predmetom ugovora o zakupu zaključenog između Duške Ortolio, kao zakupodavca i ovdje tužitelja kao zakupoprimca,
- da onda ostale nekretnine za koje se u tužbi pa i postavljenom tužbenom zahtjevu navodi da preko dijela njihove površine (kčbr. 3458, kčbr. 1170/9, kčbr. 1206, kčbr. 1170/4, kčbr. 1168, kčbr. 1169 i kčbr. 11740/2) proteže put, prolaz nisu u zakupu tužitelja niti je za te nekretnine tuženik ad. 1 Ante Ortolio u sudskom postupku uveden u suposjed.
- da je kčbr. 3458 upisana u zemljišnoj knjizi k.o. Stanković u 2. zk tijelu zk. ul. br. 134 k.o. Stanković kao vlasništvo Republike Hrvatske pod upravljanjem „Hrvatskih voda“ (upis proveden pod Z-1406/2005), a u katastarskom operatu po kulturi put površine 1241m2 s upisom posjeda na ime: Republika Hrvatska, javno vodno dobro pod upravljanjem Hrvatskih voda d.o.o.
- da je kčbr. 1224 k.o. Stanković na dijelu koje su prema utvrđenjima u postupku bile parkirane po periodima tri kamionske prikolice u katastarskom operatu upisana u površini od 205m2 po kulturi kao polje površine 205m2 upisanog posjednika Duške Ortolio.
- da je tuženik ad. 1 Ante Ortolio u periodu od 19. veljače 2026. do negdje lipnja 2026. u tri navrata na kčbr. 1224 k.o. Stanković ostavio parkirane prikolice i to prvo prikolicu natpisa Ortolio transporti koja prikolica je na početku prilaza kad se gleda od javne ceste vidljiva na fotografiji priloženoj na listu 25 spisa; zatim kamionsku prikolicu natpisa Plodine pozicija koje je na ulazu u prolaz vidljiva na fotografijama priloženim na listu 26,27,37,38, 39, 42,43 i 44 i potom prikolici Timber export pozicijas koje je vidljiva na listu 82 i 83 spisa.

12. Na okolnosti izgleda i stanja predmetne trase puta sud je u ovom postupku saslušao predloženog svjedoka Iva Cibilića, inače prokuristu tužitelja, zatim Marietu Ortolio kao zakonsku zastupateljicu tužitelja, tuženika ad. 1 Antu Ortolia i Olgu Ortolio (suprugu tuženika Anta Ortolia) kao zakonsku zastupateljicu tuženika ad. 2 ORTOLIO TRANSPORTI d.o.o. Tako svjedok Ivo Cibilić navodi da predmetne nekretnine

predstavljaju pravi betonirani put koji pored zaposlenika i gostiju kampa „Nevio“ koriste i treće osobe, vlasnici drugih parcela koji imaju svoje nekretnine prema jugu. U tom pravcu je i iskaz Mariete Ortolio. Potonja u svom iskazu opisuje kako je zemljište na kojem su bile parkirane prikolice betonirano ima tome dvadesetak godina i kao takvo u sklopu preostale širine predstavlja površinu koja se koristila za ulaz i izlaz iz kampa. Tuženik ad. 1 Ante Ortolio opisuje kako je dio puta koji vodi od magistralne ceste Orebić Ston u svom istočnom dijelu betoniran 2008. godine koji prilaz je potom 2015. proširen prema zapadu kad se radio podzid sve kao izlaz i ulaz u put prema kampu. Iz iskaza saslušanih proizlazi nedvojbenim i kako je tuženik ad. 1 Ante Ortolio prvu prikolicu natpisa „Ortolio transposti“ parkirao 19. veljače 2026. (dakle tri dana nakon što je u ovršnom postupku vanjskim uređivanjem uveden u suposjed nekretnine kčbr.1224 k.o. Stankovići). Nedugo nakon toga po odvoženju prve prikolice tuženik je parkirao kamionsku prikolicu natpisa „Plodine“, a po odvoženju potonje prikolice parkirao je prikolicu natpisa „Timber export“. Prema daljnjim utvrđenjima u postupku ova zadnje parkirana prikolica odvezena je koncem svibnja ili lipnja 2026. nakon čega više nije dolazilo do parkiranja kamionski prikolica na samom iz magistralne ceste ulazu u kamp tužitelja. Svjedok Ivo Cibilić sjeća se da je po izvršenom parkiranju prve kamionske prikolice (Ortolio transporti) prikolica bila parkirana na način da je mrvicu udaljena od zida prema istoku. Obzirom na položaj kako je prikolica bila parkirana tvrdi da je bio potpunosti onemogućen ulazak i izlazak manjih i većih vozila, u biti da je za mala vozila bio omogućen ulazak i izlazak, ali uz povećani oprez i otežano manevriranje automobilom. Marieta Ortolio sjeća se da je tuženik ad. 1 Ante Ortolio 19. veljače 2026. zagradio trasu puta do kampa prikolicom koju je parkirao jako visoko, pri samom vrhu prilaznog puta koji se spušta od magistralne ceste Orebić- Ston radi čega je ulaz i izlaz vozilima bio itekako rizičan jer cesta nije bila pregledna. Potom je prema iskazu Iva Cibilića od 16. ožujka 2026. na gotovo identičnoj poziciji parkirana prikolica natpisa Plodine, također skoro na magistralnom putu pa je kamperima prilikom izlaska na magistralnu prometnicu prema smjeru Dubrovnik preglednost bila nikakva. Ulazak pak iz smjera Orebića je također bio nemoguć. Put je bio ostavljen u širini da je bilo nemoguće vršiti bilo kakvu dostavu i bilo kakav transport koji se morao obavljati radi pripreme nadolazeće sezone. Da je kojim slučajem došlo do potrebe bilo koje interventne službe na području kampa ulazak tim vozilima bio bi nemoguć. Ova prikolica Plodine je prema iskazu svjedoka Iva Cibilića bila parkirana malo niže u odnosu na prikolicu Ortolio Transporti do te mjere da se nije moglo prolaziti radi čega su tužitelj, odnosno njegovi zaposlenici do kampa koristili zemljište do tog puta. Nadlajce u svom iskazu navodi kako je nakon prikolice natpisa Plodine tamo na licu mjesta bila postavljena još jedna prikolica. Marieta Ortolio tvrdi kako je nakon druge prikolice dovezena treća prikolica natpisa "TIMBER EXPORT" koja je parkirana malo niže. Imenovana ističe kako je uslijed parkiranja te treće prikolice prilaz bio otežan, nije ostavljena dovoljna širina za prolazak osobnim automobilom a kamoli za prolazak većim vozilima time da je primjera radi navela interventna vozila. Upitana dalje navodi kako se od strane tužitelja i gostiju kampa otežano prolazilo na način da se desnim gumama zagazilo u susjedni maslinik. Također su i zaposlenici otežano prolazili, nije bilo mogućnosti mimoilaženja. Na poseban upit suda je li i ako jest parkiranjem koje od navedene prikolica prilaz kampu bio u potpunosti zapriječen tvrdi da prilaz nikad nije bio u potpunosti zapriječen, ali je bio itekako otežan kako je opisala u iskazu. Na daljnjim posebni upit tvrdi kako su tek od momenta parkiranja treće prikolice vozila radi prilaza kampu morala zagaziti u susjedni maslinik.

13. Tuženik ad. 1 Ante Ortolio u svom iskazu navodi da je opisane kamionske prikolice parkirao pri samom vrhu prilaznog puta koji vodi od magistralne ceste time da je prva prikolica istoga dana kada je postavljena par sati nakon toga spuštена za nekih cca 3 metra. I druga prikolica natpisa "PLODINE" da je bila parkirana na udaljenosti nekih 3 metra od ruba puta, a treća prikolica još niže (dakle prema jugu) iz razloga što je iznad bilo parkirano vozilo tužitelja marke Iveco. Tuženik ad. 1 Ante Ortolio potvrđuje kako je parkiranjem svih triju kamionskih prikolica bio otežan prohod do kampa, ali ističe da je ostalo širine više od 5 metara, možda nije bilo komotno, ali smatra da se moglo nesmetano ulaziti iz javne ceste prema kampu kao i izlaziti iz tog pristupnog puta na javnu cestu. Za razliku od Mariete Ortolio, zakonske zastupateljice tužitelja, koja se nije znala izjasniti o širini prilaznog puta na poziciji gdje su bile parkirane kamionske prikolice, tuženik ad. 1 Ante Ortolio, mada kako tvrdi nikad nije pristupio mjerenju, navodi kako je na poziciji gdje je parkirao prve dvije kamionske prikolice širina prilaznog puta sigurno nekih šest, sedam metara, a kamionske prikolice su širine 2,45 metara. Na poziciji gdje je parkirao treću prikolicu prilaz je širi sveukupno sedam metara, a onda se pri samom kraju gdje je bila parkirana ta treća prikolica sužava na cca četiri, pet metara. Olga Ortolio kao zakonska zastupateljica tuženika ad. 2 u svom iskazu pridružila se navodima svog supruga tuženika ad. 1 Ante Ortolia. Imenovana je navela kako su parkirane prikolice vezane ugovorom s firmama u čijem su vlasništvu te prikolice. Konkretno, prva od parkiranih prikolica je u vlasništvu tuženika ad 2/ , a ove druge su od strane tuženika ad 2/ Ortolio transport d.o.o. nakon veljače 2026. iznajmljene tuženiku ad 1/ Ante Ortolio.

14. Iz iskaza saslušanih utvrđeno da je da tuženik ad. 1 Ante Ortolio prije nije koristio pa tako ni parkirao kčbr. 1224 k.o. Stanković, s parkiranjem je započeo nakon što je vanjskim uredovanjem u ovršnom postupku uveden u suposjed tako označene nekretnine.

15. Prema odredbi čl. 10. st. 5 ZV-a s posjedom stvari izjednačeno je faktično izvršavanje sadržaja prava stvarnih služnosti glede neke nekretnine (posjed prava), pa se na posjed prava na odgovarajući način primjenjuju odredbe o posjedu stvari, ako to nije suprotno naravi prava niti odredbama Zakona. Iz tako citirane odredbe proizlaze dvije distinkcije i to prva da je za posjed nekretnine zakonska pretpostavka faktična vlast na stvari, a za posjed prava je zakonska pretpostavka faktično izvršavanje sadržaja prava stvarne služnosti. Ključna razlika jest dakle u naravi faktične vlasti jer kod posjeda nekretnine posjednik ima faktičnu vlast na nekretnini, dok kod posjeda prava posjednik izvršava samo onaj sadržaj koji odgovara određenom pravu stvarne služnosti. Stvarna služnost je pravo svagdašnjeg vlasnika povlasne nekretnine da se za potrebe te nekretnine na određeni način služi poslužnom nekretninom (čl. 186 ZV.a). Njezin ključni element jest da ovlaštenik izvršava sadržaj koji mu pripada po osnovu stvarnog prava vezanog uz povlasnu nekretninu, a ne po osnovi obveznog pravnog odnosa.

16. Člankom 16. stavak 1. ZVDSP-a propisano je da kad posjednik jedne nekretnine jednostrano učini glede nekretnine koju drugi posjeduje nešto što taj ne bi trebao trpjeti, a taj to ipak otrpi, posjednik prve nekretnine je time u korist te nekretnine, kao povlasne, izvorno stekao posjed prava stvarne služnosti na drugoj nekretnini kao poslužnoj. U smislu članka 29. stavak 2. istog Zakona posjed prava ne prestaje samim neizvršavanjem sadržaja prava stvarne služnosti dok ga njegov posjednik može izvršavati ako to želi, ali prestaje kad posjednik poslužne nekretnine prestane činiti što

je dotada činio, prestane trpjeti da se i dalje izvršava sadržaj prava služnosti na njegovoj nekretnini, odnosno prestane propuštati što je do tada propuštao, ako posjednik prava ne ostvari zaštitu svoga posjeda. Iz navedene zakonske odredbe proizlazi kako se posjed prava stvarne služnosti puta - prolaza i provoza ne stječe samim vršenjem sadržaja tog prava već je potrebno da se sadržaj služnosti vrši uz znanje posjednika druge nekretnine. Posjed afirmativne služnosti, stječe se kad posjednik jedne nekretnine jednostrano ili u sporazumu s posjednikom druge nekretnine učini glede te druge nekretnine nešto što njezin posjednik inače ne bi trebao trpjeti, a taj to ipak otrpi. Pretpostavka za stjecanje posjeda prava stvarne služnosti nije puko vršenje sadržaja tog prava već je potrebno da se sadržaj služnosti u stvarnosti i faktično vrši, dakako uz znanje posjednika druge nekretnine. Posjed prava stvarne služnosti može postojati jedino ako je neka faktična vlast posjednika toga prava vidljiva (poznata) neposrednom posjedniku poslužne nekretnine. Trećim osobama će posjed prava stvarne služnosti redovito biti vidljiv. Međutim, sama ta činjenica (vidljivost trećim osobama) nije nužna za postojanje posjeda prava stvarne služnosti, već je za to potrebna vidljivost za neposrednog posjednika poslužne nekretnine. Imajući u vidu citiranu zakonsku odredbu od strane suda je za primijetiti kako tužitelj u svojoj tužbi upire na činjenicu prolaska predmetnim putem u trajanju od dvadesetak godina, dok se iz historijata tužbe na razaznaju ostale pretpostavke bitne za utvrđivanje posjeda prava stvarne služnosti prolaza i provoza. Tako tužitelj ne navodi preko čijih nekretnina se proteže predmetna trasa puta, ne izjašnjava se o dimenzijama puta pa niti o dimenzijama puta u dijelu koji bi predstavljao prijevor (zemljište uz asfaltiranu prometnicu Orebić-Ston).

17. Unatoč svemu prethodno iznesenom ovaj sud polazi od sljedećih činjeničnih utvrđenja. Tužitelj je zakupnik nekretnine kčbr. 1224. k.. Stanković i to još od 2015. kada je tako označenu nekretninu dobio u zakup od Duške Ortolio, pomajke tuženika ad. 1 Anta Ortolia pa faktičnu vlast na tako označenoj nekretnina izvršava na temelju ugovora o zakupu, dakle na temelju obvezno pravog naslova. Samim time u odnosu na tako označenu nekretninu koja se nalazi na početku u tužbenom zahtjevu opisane trase puta tužitelj bi bio neposredni posjednik temeljem zakupa sve pozivom na odredbu čl. 10 st. 1 i 3 ZV-a. Samim time nisu ispunjene pretpostavke za posjed prava iz čl. 10. st. 5 ZV-a. Naime, tužitelj kčbr. 1224 ne koristi kao da ima služnost jer ima jači naslov-zakup pa činjenica što tako označena nekretnina u naravi predstavlja dio trase puta ne znači da na istoj postoji isključivo pravo služnosti prolaza jer se zemljište u naravi put može posjedovati i kao stvar/nekretnina. Stoga tužitelj kao zakupnik nije u položaju ovlaštenika da koristi tuđu nekretninu, već se, kako je to naprijed istaknuto, nalazi u položaju neposrednog posjednika koji ima puno pravo korištenja zakupljene čestice u granicama ugovora o zakupu. Dakle, zakupnik, ovdje tužitelj, koji koristi zakupljenu česticu, tom česticom ne prolazi kao nositelj služnosti, već kao posjednik. Tome u prilog ide i odredba čl. 29 ZV-a kojom je propisano da posjed prava traje i prestaje po posebnim pravilima i to kad posjednik poslužne nekretnine prestane trpjeti izvršavanje sadržaja pa u konkretnom slučaju tužiteljev prolaz ne može prestati na taj način jer on prolazi po svojoj zakupljenoj čestici. Rečeno je dakle da bi kčbr. 1224 predstavljala nekretninu koja se gledajući od javne ceste/od strane sjevera nalazi na početku u tužbi opisanog koridora puta. Razmatranjem prikazanog na ispisu iz Geoporatala (list 24 spisa) utvrđeno je da bi se trasa prolaza pretežitim dijelom prema jugu protezala preko nekretnine kčbr. 3458 upisana u zemljišnoj knjizi k.o. Stanković u 2. zk tijelu zk. ul. br. 134 k.o. Stanković kao vlasništvo Republike Hrvatske pod upravljanjem „Hrvatskih voda“ (upis proveden pod Z-1406/2005). Riječ je dakle o

javnom vodnom dobru koje je prema odredbi čl. 12 ZV-a uži pojam od vodnog dobra propisanog odredbom čl. 9 Zakona o vodama. Javno vodno dobro prema čl. 12 Zakona o vodama („Narodne novine“ br. 66/2019, 84/2021, 47/2023) obuhvaća one katastarske čestice vodnog dobra koje su bile ili su upisane kao opće dobro, javno dobro, državno vlasništvo ili društveno vlasništvo, odnosno koje su ispunile zakonom određene kriterije za prelazak u javno vodno dobro. Javno vodno dobro je u vlasništvu RH-a, neotuđivo je i podvrgnuto posebnom stvarnopravnom režimu koji gotovo u potpunosti isključuje privatni posjed. Obzirom na navedeno valja dalje navesti kako je odredbom čl. 12 Zakona o vodama izrijekom propisano kako osoba koja neovlašteno koristi javno vodno dobro ne može ostvariti posjedovnu zaštitu. Ova odredba je lex specialis u odnosu na opće odredbe ZVDSP-a o zaštiti posjeda i izravno derogira mogućnost tužiteljevog uspjeha u posjedovnom sporu kad je predmet korištenja javno vodno dobro. Zabrana je apsolutna i ne ovisi o tome je li tužitelj bio savjestan ili ne. Javno vodno dobro se pak koristi isključivo na temelju posebnih akata koje donose Hrvatske vode za prava najma, zakupa, služnosti i građenja potrebna je odluka i ugovor Hrvatskih voda. Ako tužitelj ne raspolaže takvim aktom za predmetnu česticu, svako njegovo faktično korištenje te čestice jest neovlašteno korištenje javnog vodnog dobra bez obzira koliko dugo i nesmetano je trajalo.

18. Prema ocjeni ovog suda posjed prava služnosti puta kao jedinstvene trase, koridora ne može se presijecati na granicama katastarskih čestica jer je određena trasa/koridor ima promatrati kao jedinstvena funkcionalna cjelina kojoj je smisao i svrha upravo neprekidan prolaz što bi u konkretnom slučaju bila trasa od magistralne ceste do ulaza u kamp. Očito je onda da tužitelj u predmetnom postupku nije dokazao nesmetani posjed prava prolaza kroz cijelu u tužbi opisanu trasu puta što onda dovodi do neosnovanosti tužbenog zahtjeva u cijelosti. Nekretnina koja se nalazi na početku opisane trase prolaza kad se gleda od javne ceste jest u neposrednom posjedu tužitelja po ugovoru o zakupu (op. što je i sam tužitelj kao treća osoba naveo na zapisniku o vanjskom uređivanju Ovr-101/2025 od 16. veljače 2026. na str 3 predzadnji ulomak). Tu je za navesti i kako samom činjenicom prolaznja preko tuđeg zemljišta ne stječe se posjed zemljišta, nego posjed prava, ali i obratno prolazom po vlastitom zakupljenom zemljištu ne stječe se posjed prava, nego posjed nekretnine (takvo stajalište izneseno je u rješenju Županijskog suda u Dubrovniku Poslovni broj: GŽ- 1134/2021). Nekretnina pak preko koje se dalje u smjeru juga pretežitim dijelom nalazi trasa prolaza (kčbr. 3458 k.o. Stanković) jest javno vodno dobro u odnosu na koje tužitelj nije ovlašten zahtijevati posjedovnu zaštitu bez obzira na izgled i funkciju tako označene nekretnine u naravi. Utvrdivši sve netom navedeno sud nije smatrao potrebnim odgađati ročište radi provedbe dokaza saslušanjem svjedokinje Duške Ortolio ili pak provođenjem dokaza uviđajem na licu mjesta jer relevantne okolnosti proizlaze iz spisu priložene materijalne dokumentacije.

19. Sve i kad bi se prihvatilo da je tužitelj posjednik prava stvarne služnosti prolaza i kolnika preko u tužbi opisane trase puta od strane suda je za primijetiti kako tužitelj nije na adekvatan način dokazao da je parkiranjem prvotne prikolice onemogućen ulazak i izlazak iz kampa. Tužitelj je na te okolnosti predložio saslušanje svog prokuriste i zakonske zastupateljice koji su očito zainteresirano za ishod spora, ali ne i trećih osoba (kampera, dostavljača, posjednika okolnih nekretnina koje posve očito koriste identičan prilaz do svog zemljišta. U konačnici iz provedenih dokaza proizlazi kako se ulazak i izlazak vozilima iz kampa odvijao, očito uz povećani oprez i

nakon prve postavljene prikolice koja je uklonjena pa takav prilaz protivno tužbenom traženju nije zatvoren.

20. Shodno svemu iznesenom, kako nisu ispunjene zakonom propisane pretpostavke za pružanje posjedovne zaštite na način kako je to tužitelj zatražio valjalo je tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan pa je i odlučeno kao u izreci pod toč. II/. Tužitelju eventualno ostaje mogućnost zaštite posjeda nekretnine kčbr. 1224 u situaciji da smetanje dostiže prag iz čl. 24. st. 1 ZV-a s obzirom na suposjednički odnos tuženika ad. 1 Anta Ortolia.

21. Prema odredi čl. 442. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25., dalje ZPP-a) u tijeku postupka zbog smetanja posjeda sud može po službenoj dužnosti i bez saslušanja protivne stranke odrediti privremene mjere koje se primjenjuju u ovršnom postupku radi otklanjanja hitne opasnosti protupravnog oštećenja ili sprečavanja nasilja ili otklanjanja nenadoknadive štete. Odredbom čl. 346. st. 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine RH br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17, 131/20, 114/22, 6/24, u daljnjem tekstu OZ-a), propisano je da se radi osiguranja nenovčane tražbine može odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, zatim ako učini vjerojatnim i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari, te ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna kako bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti. Prema odredbi čl. 347. st.1. OZ-a sud može odrediti svaku mjeru kojom se postiže svrha osiguranja, a posebice određene taksativno navedene mjere, između ostalog zabrana protivniku osiguranja da poduzima radnje koje mogu nanijeti štetu predlagatelju osiguranja te zabrana da se provedu promjene na stvarima na koje je upravljena tražbina, dok je st.2. propisano da ako je to nužno radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete, nasilja ili ako je iz drugih važnih razloga to potrebno radi osiguranja pravnoga reda, sud može odrediti mjeru kojom će privremeno urediti sporni odnos među strankama. Dakle, sukladno navedenim zakonskim odredbama, sud može u posjedovnoj parnici odrediti privremenu mjeru radi osiguranja nenovčane tražbine tužitelja kao predlagatelja osiguranja, ako su kumulativno ispunjene opće pretpostavke za određivanje privremene mjere propisane čl. 346. st. 1. OZ-a.

22. Kraj utvrđenja da predlagatelj osiguranja-ovdje tužitelj nije učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine s osnova posjeda prava stvarne služnosti prolaza i provoza čitavom opisanom trasom puta valjalo je prijedlog za privremenu mjeru odbiti pa je i odlučeno kao u izreci.

23. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 1 ZPP-a odmjereni se troškovi sastoje od popisanih izdataka tuženika za zastupanje po punomoćniku odvjetniku u skladu sa propisanim odvjetničkom tarifom prema kojoj odvjetniku pripada jednokratna nagrada u visini od 250 bodova, koja obuhvaća najviše do četiri radnje za svaki prvostupajski postupak koje radnje u ovom slučaju predstavljaju odgovor na tužbu, odgovor na prijedlog za izdavanje privremene mjere, zastupanje na pripremnom ročištu održanom 25. svibnja 2026. i ročištu glavne rasprave održanom 20. srpnja 2026., a od sljedećih radnji tuženicima je priznato zastupanje na ročištu glavne rasprave 16. rujna 2026. za 50 bodova, sve uvećano za

pripadajuću stopu PDV.a sukladno Tbr. 7 toč. 2 st. 1 i Tbr. 46 Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br.138/2023, 107/2025). Tuženicima nije priznat trošak podneska od 4. svibnja 2026. i 4. srpnja 2026. jer navedeni podnesci nisu podneseni na način i u rokovima propisanim odredbom čl. 299 a ZPP-a. Stoga je i odlučeno kao u izreci pod toč. III/.

U Korčuli 13. listopada 2026.

Sutkinja

Marija Gugić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove odluke može se izjaviti žalba u roku 15 dana od dana primitka pisanog otprovka iste. Žalba se podnosi u 3 istovjetna primjerka putem ovog suda za nadležni županijski sud. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se odluka objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava odluke obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se odluka objavljuje. Ovjereni prijepis odluke stranka može preuzeti u sudskoj zgradi (čl. 335. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088e-930a5**

Kontrolni broj: **0ecf1-ca7ea-fe860**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.